

den var et overordentlig stort Fremstrid, saa er dog Verden virkelig gaaet bethdelig fremad i de forløbne 30—40 Aar, og der findes rundt omkring mange Selfaber, som ligesom have det Formaal at studere Forholdstalsvalgmaaden. Da der i 1885 paa dette Omraade var sket en stor Opfindelse, kan jeg gjerne sige, en Opfindelse af afgjørende Betydning, fandt man, at der var Grund til at faae hørt sagkyndige Mænd i de øvrige Lande derom. Da fandt denne Kongres Sted, og det er i Grunden, hvad man der var enig om, og hvad der uden Modsigelse blev vedtaget, som jeg senere har bragt frem her i Thinget. Et Forslag om at vælge Borgerrepræsentanter i Kjøbenhavn paa den Maade blev ogsaa vedtaget her i Thinget med stort Flertal, men det er en overordentlig vanskelig Sag at tale om en saadan Reform, hvor Røllene spille en vigtig Rolle, paa en saadan Maade, at man bliver forstaaet. Naar man ikke har en sort Table og kan prøve og gjøre Forsøg, er det næsten umuligt at faae Folk til at følge med. Det er den ene Grund til, at jeg mener, at man kunde tillige gaa en anden Vej foruden den Vej, jeg fremdeles fastholder i et tidligere nemlig den 7de Oktober indbragt Lovforslag. Jeg mener nemlig, at det kunde være ønskelig ogjaa paa flere Punkter at faae Tanken frem. Det er en Indvending, der ofte er bleven gjort mod mit Lovforslag, at man ikke skulde begynde i Kjøbenhavn, denne Vej skulde ikke være Prøveklud. Jeg veed, at der er mange Steder rundt omkring i Landet, hvor man kunde ønske at forsøge at bruge en anden Forholdstalsvalgmaade end den, man hidtil har brugt, den saakaldte Andræ'ske, som har store Ulemper. Den har viist sig i høi Grad upraktisk, og den er ikke fuldstændig retfærdig, idet der kan komme Omvalg, hvorved Proportionaliteten brydes. Jeg har tænkt mig, at man kunde virke for Sagen mere praktisk ved at give Udgang til en midlertidig Anvendelse; hvor der skal vælges 2 eller flere Udbud af den samme Vælgermasse. Da bør nemlig et vist Antal Vælgere, nemlig saa mange, som det Antal Vælgere der fremkommer, naar man dividerer Vælgerantallet med Antallet af Repæsentanter, have Ret til at forlange Forholdstalsvalgmaaden brugt. Nu at gjøre Ændringer i de mange forskjellige Love, vil imidlertid være et uoverkommeligt Arbejde. Derfor foreslaas der, at denne Brokdel af Vælgermængden selv kan gjøre et Forslag, og naar dette bliver vedtaget af den Mængde, der ordner Valg og bliver stadfæstet af Indenrigsministeren, skal Valget foregaa paa den Maade, og saa bliver da i Die-

blikket den gjældende Lovregel sat ud af Kraft, indtil Valget har fundet Sted; saa gjælder den igjen. Det er et meget stort Maskineri, der sættes i Værk, men jeg tror, at deri ligger en tilstrækkelig Beskyttelse for, at denne Udgang til at bruge Forholdstalsvalgmaaden ikke vil blive misbrugt. Der er en Vanskelighed til, som jeg gjerne vil hjælpe Bedkommende ud over, det er de ikke ubetydelige Udgifter, det vil medføre foreløbig at anstille Prøver og Forsøg og dernæst at faae ordnet det saaledes, at Valgmaaden kan blive brugt praktisk for Eftertiden. Derfor indeholder mit Forslag ogsaa den Bestemmelse, at der skulde bevilges en Sum paa Finantsloven til at anstille saadanne Prøver og Forsøg. Det er jo aldeles ikke noget Nyt, at der af Statskassen bevilges Midler i almindelige Diemed for ikke at tale om, at vi hvert Aar paa Finantsloven se, at Krigsministeren æfter betydelige Summer til Prøver og Forsøg i Anledning af nye Opfindelser paa Krigsvidenskabens Omraade. Dette er jo den fredeligste Maade, man kan tænke sig Statsmidler anvendte paa, og det er jo en Sag, hvor alle Partier staa fuldstændig lige, den er jo saa fuldstændig upartisk, som tænkes kan. Dette Forslag staaer jo forøvrigt i en vis Forbindelse med det, der blev indbragt nu nylig af det ærede Medlem for Præsto Amts 3die Valgfreds (Veth) om hemmelig Afstemning.

Det tredje Lovforslag gjælder Apothekerprivilegiernes Ophævelse. Formaalet for dette Forslag er at bevirke, at Befolkningen faar en lettere og billigere Udgang til at forsynes med Lægemidler, uden at Lægemidlerne derved blive mindre gode. Det tror jeg vistnok, at jeg tør udtale, at vore Apothekere i det Hele taget ere samvittighedsfulde Folk, og at Lægemidlerne her tilands ingenlunde staa tilbage for, hvad Tilfældet er i Udlandet. Hvis det alene gjaldt om Lægemidternes Godhed, vilde jeg ikke have indbragt noget Lovforslag, men det er bekjendt, at det er overordentlig vanskeligt at faa anlagt nye Apotheker, og det paa Grund af de Privilegier, der findes for Tiden. Man har troet, at man skulde kunne gaa den Vej at give Medicinalhandelen fri. Hvor man har prøvet det, har det imidlertid viist sig, at Prisen derved ikke er bleven nedjat. Erfaringerne pege i modsat Retning. Jeg tror ogsaa, det vil være farligt at indføre en fri Konkurrence paa dette Omraade, hvor det gjælder om at øve en meget stærk Kontrol med Lægemidlerne, af hvilke jo mange ogsaa ere Gift. Jeg tror ikke, der er nogen anden Vej at gaa end den, som jeg har foreslaaet her.